EESC info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

July 2022 | DA

Græsrøddernes holdning – sæson 3, afsnit 19 – Lande på Vestbalkan ved EU's dørtrin

Den længerevarende tiltrædelsesproces for landene på Vestbalkan er tilbage på EU's dagsorden. I dette afsnit af *Græsrøddernes holdning* sætter vi fokus på EU-udvidelsen og Vestbalkan, da ikke alle disse lande er lige langt på deres vej mod EU-medlemskab.

Vores gæster snakker om princippet om gradvis og progressiv integration og regionens udsigter til at blive medlem af EU og om, hvorvidt EU's øgede fokus på Ukraine vil påvirke forhandlingerne med landene på Vestbalkan.

Ionuţ Sibian, der er medlem af EØSU og formand for opfølgningsudvalget for det vestlige Balkan, og hvis land (Rumænien) blev medlem af EU i 2007, redegør for civilsamfundets syn på situationen i regionen.

Jarosław Pietras, der er tidligere embedsmand i EU og i den polske regering, og som var involveret i den polske EU-tiltrædelsesproces, fortæller om sine erfaringer ved forhandlingsbordet og om lighederne og forskellene mellem den store udvidelse i 2004 og i dag.

Dafina Peci, generalsekretær for den nationale ungdomskongres i Albanien, fortæller om de unge albaneres håb om en europæisk fremtid for deres land

Camille-Cerise Gessant, der er journalist i Agence Europe, og **Erisa Zykaj**, der er EU-korrespondent for medier på Vestbalkan i Bruxelles, giver os deres perspektiv på situationen for pressen i regionen og idéen om det europæiske politiske fællesskab. (at)

This page is also available in:

- ES
- BG
- CS
- EN
- DE
- ET
- FR
- EL
- GA
- HR
- IT
- LV
- LT
- HU
- MT
- NL
- PL
- PT
- FI
- RO
- SK
- SL
- SV

Available Languages:

ES | BG | CS | DA | EN | DE | ET | FR | EL | GA | HR | IT | LV | LT | HU | MT
NL | PL | PT | FI | RO | SK | SL | SV

LEDER

Beføjelser til de unge og en indsats for Ukraine

I skrivende stund er vores mailboks allerede ved at blive fyldt op af ansøgninger om civilsamfundsprisen 2022, som vi lancerede i begyndelsen af juni. Som alle andre år er vi på udkig efter de mest kreative og enestående projekter fra civilsamfundsorganisationer og enkeltpersoner, der gør os stolte helt ind i hjertet af det fantastiske arbejde, som civilsamfundet i hele Europa udfører.

Men dette år er noget helt særligt. For første gang har vi i stedet for det sædvanlige ene tema denne gang valgt to temaer for vores pris: unge og Ukraine. Det betyder, at vi er på udkig efter to sæt vindere med tre i hver kategori.

Da 2022 er det europæiske ungdomsår, har vi besluttet at anerkende projekter, der giver unge mennesker større indflydelse. Med vores pris ønsker vi at sætte fokus på det presserende behov for at give unge mulighed for at blive aktive borgere og på meningsfuld vis deltage i beslutningsprocesser, der påvirker vores og navnlig deres fremtid.

Men da Rusland udløste et brutalt angreb på Ukraine med frygtelige menneskelige lidelser til følge, begyndte nyhederne at tikke ind om europæiske civilsamfundsorganisationers og borgeres uselviske indsats, hvor man fra den ene dag til den anden mobiliserede hjælp til de europæiske naboer.

Det var på det tidspunkt, vi besluttede at åbne vores pris for projekter om hjælp til ukrainske civile, der er ramt af krigen. Vi vil lede efter vindere blandt dem, der yder humanitær bistand på stedet, dem der giver husly, dem der hjælper med at integrere ukrainere på det europæiske jobmarked, i skoler og i samfundet og alle dem, der på et tidspunkt, hvor der er allermest brug for det var til stede og som bliver ved med at være der for mennesker, der oplever brutalitet og aggression.

Så derfor, hvis du driver et projekt, der har som målsætning at skabe en bedre fremtid for unge mennesker, eller hvis du på nogen måde forsøger at hjælpe ukrainere – enten flygtninge, der allerede befinder sig i EU, eller mennesker, der er blevet tilbage i deres krigsramte land – så skynd dig at indsende din ansøgning. Hvis du har kendskab til en person, der udfører et fremragende stykke arbejde inden for et af disse to områder, må du også gerne udbrede budskabet! Men skynd dig, for tiden rinder ud: fristen for indgivelse af ansøgninger er 31. juli.

Vi håber på at modtage mange kreative og nyttige projekter. Det vil være vores mulighed for at hylde alle disse mennesker, der stræber efter at gøre Europa til et bedre sted for og sammen med unge mennesker samt alle dem, der udviser mod, menneskelighed og solidaritet midt i al ondskaben.

Cillian Lohan
EØSU's næstformand med ansvar for kommunikation

VIGTIGE DATOER

31. juli 2022, kl. 10 (Bruxellestid)

Civilsamfundsprisen: en bedre fremtid for de unge og hjælp til ukrainske krigsofre – ansøgningsfrist

18. juli 2022, Bruxelles

Formidling af information om grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet

21.-22. september 2022, Bruxelles

EØSU's plenarforsamling

FORESTIL DIG UKRAINE...

Olha Tjajko, ukrainsk nyhedsrapporter fra Kyiv, som dækker det sociale og politiske liv og nu også krigen i Ukraine, beretter eksklusivt til EØSU info om Det Europæiske Råds beslutning den 23. juni 2022 om at give Ukraine status som EU-kandidatland. Se også det foto, hun har valgt til at illustrere dette historiske øjeblik for os.

"At få status som kandidatland er en stor, men også smertefuld bedrift for vores land. Vi betaler blodpenge for vores demokratiske forhåbninger, men det er den eneste måde, hvorpå vi kan rive os løs fra vores postsovjetiske fortid og Ruslands indflydelse. Vi er nødt til at vinde denne kamp, så vores nye generationer kan leve et lykkeligt og uafhængigt liv".

LIGE TIL SAGEN

I vores klumme "Lige til sagen" kommenterer EØSU's medlemmer vigtige punkter på EU's dagsorden. Denne gang har vi bedt Maurizio Mensi, medlem af EØSU og ordfører for udtalelsen om *Konsekvenser af lovpakken om europæiske mikrochips for forsvars- og luftfartsindustrien*, som EØSU vedtog på sin plenarforsamling i juni, om kortfattet at fortælle os, hvorfor dette emne er vigtigt.

Han forklarede os, hvad det er der står på spil for de to strategisk vigtige industrisektorer, forsvar og luftfart.

MAURIZIO MENSI, FORORDNINGEN OM EUROPÆISKE MIKROCHIPS: VI MÅ IKKE VÆRE BLINDE FOR BEHOVENE I LUFTFARTS-, RUMFARTS- OG FORSVARSINDUSTRIEN

Halvledere er en vigtig komponent i ethvert digitalt produkt og spiller en afgørende rolle for luftfarts-, rumfarts- og forsvarsindustrien, selv om de førstnævnte kun tegner sig for ca. 1 % af det globale marked for mikrochips.

De halvledere, som disse industrier har brug for, skal være modstandsdygtige, pålidelige og i stand til at lagre data og oplysninger på en helt igennem sikker måde. Afbrydelser i forsyningskæden er generelt en økonomisk og potentielt samfundsmæssig udfordring, men i disse strategiske sektorer er mangelsituationer desuden et sikkerhedsproblem.

Europa er afhængigt af et lille antal udenlandske leverandører, og dette har ubehagelige konsekvenser. USA, Kina og Sydkorea investerer store summer på området. Med forordningen om europæiske mikrochips har Kommissionen til hensigt at fordoble produktionen i Europa og nå op på en global markedsandel på 20 % inden 2030 med samlede investeringer på ca. 43 mia. EUR.

EØSU opfordrer imidlertid Kommissionen til at præcisere, hvor disse midler skal komme fra, da nogle af dem synes at stamme fra en omfordeling af beløb, der allerede er blevet fordelt i budgettet til andre prioriterede områder såsom rummet, kunstig intelligens og cybersikkerhed. Finansieringen af disse områder bør ikke bringes i fare. Bevillingerne til Den Europæiske Forsvarsfond bør heller ikke reduceres i betragtning af, at der allerede er begrænsede ressourcer til rådighed. I en situation med voksende geopolitiske spændinger, er det vigtigt, at forordningen om europæiske mikrochips sikrer, at luftfarts-, rumfarts- og forsvarsindustrien får tilstrækkelig økonomisk støtte.

Vi foreslår desuden, at mikrochipforordningen fokuserer på og fremmer innovation, ikke kun inden for små halvledere, men også når det gælder større halvledere, som stadig anvendes i vidt omfang inden for luftfarts-, rumfarts- og forsvarsindustrien.

Udviklingen af certificeringsprocedurer er også afgørende for disse sektorer. Eksempelvis er der brug for at støtte udviklingen af fælles civile og militære standarder som en del af den europæiske standardiseringsstrategi.

Et problem, der skal løses hurtigst muligt, er retssikkerhed i forbindelse med statsstøtte, hvor det på EU-niveau angives, hvilket kriterier der gælder for godkendelse af støtteforanstaltninger og strømlining af administrative procedurer på nationalt niveau.

Der er også brug for at styrke samarbejdet med allierede lande som f.eks. USA gennem Handels- og Teknologirådet mellem EU og USA. Kort sagt er det globale luftfarts-, rumfarts- og forsvarshalvlederøkosystem komplekst og stærkt indbyrdes afhængigt. Kun ved at udnytte styrkerne og udvikle koordinerede strategier er det muligt at undgå overlap og øge effektiviteten af hele systemet.

Maurizio Mensi, medlem af EØSU

"ET SPØRGSMÅL TIL..."

Et spørgsmål til …

I vores rubrik "Et spørgsmål til..." beder vi EØSU-medlemmer svare på et aktuelt spørgsmål, der står eller bør stå højt på EU's dagsorden.

I juliudgaven har vi talt med **José Antonio Moreno Diaz**, EØSU-medlem og ordfører for udtalelsen om Bekæmpelse af vold mod kvinder. Vi spurgte ham, hvilke foranstaltninger EU kan træffe for at bekæmpe epidemien af vold mod kvinder og piger, som han beskriver som en form for terrorisme, der kræver tusindvis af ofre hvert år.

José Antonio Moreno Díaz: Vold mod kvinder handler om menneskerettigheder

Omtrent halvdelen af de knap 500 millioner mennesker, der bor i EU, er kvinder. Og ifølge en undersøgelse fra 2014, der blev foretaget af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, har cirka en tredjedel af alle kvinder i EU på et eller andet tidspunkt i deres liv været udsat for vold, blot fordi de er kvinder.

Der er tale om en **epidemi af vold mod kvinder**, vold i deres forhold, i familien, på arbejdspladsen, på gaden osv. Det drejer sig om en form for terror mod kvinder, som hvert år kræver tusindvis af ofre, herunder kvinder, der bliver dræbt, såret, mishandlet, ydmyget, voldtaget, overfaldet, krænket, forhånet, truet m.m.

Vold mod kvinder handler derfor om menneskerettigheder, da der er tale om at få krænket sine menneskerettigheder, blot fordi man er kvinde: retten til fysisk og mental integritet, retten til sikkerhed, retten til ikkeforskelsbehandling, retten til privatlivets fred osv.

Det er derfor medlemsstaternes myndigheder og EU-institutionerne, der har ansvaret for at sikre kvinders menneskerettigheder: Det forslag til direktiv, som Kommissionen fremsatte på kvindernes internationale kampdag den 8. marts, er et væsentligt og hårdt tiltrængt første skridt.

Fra en tværfaglig synsvinkel bifalder EØSU den innovative tilgang med et direktiv om bekæmpelse af vold mod kvinder. Samfundet har i vidt omfang efterspurgt et sådant direktiv.

I betragtning af omfanget og udbredelsen af de forskellige former for vold, som kvinder udsættes for, er det desuden nødvendigt, at politikker til bekæmpelse heraf ikke er neutrale politikker, men snarere er udarbejdet med et klart og utvetydigt **kønsperspektiv** og udformet på en måde, der gør det lettere at forstå, at de er nødvendige, og at de skal være effektive.

Der er behov for en debat om vold mod kvinder i EU med det formål at udforme mekanismer til definition af strafbar adfærd såsom vold og at fastsætte sanktioner og skærpende omstændigheder forbundet hermed. Det er imidlertid også nødvendigt at indføre procedurer for beskyttelse af ofre og for sikker adgang til retssager, samtidig med at der ydes støtte og integrationsmekanismer til ofrene.

EØSU foreslår, at der som led i den sociale dialog og de kollektive overenskomstforhandlinger bør træffes konkrete foranstaltninger med henblik på at sikre, at kvinder, der er ofre for vold, kan beholde deres job, og at ofre, som står uden arbejde, kommer i beskæftigelse.

Samtidig ved vi alle, at sociale problemer ikke kan løses alene ved domstolene, at straf ikke bør være det eneste middel, og at der derfor bør indføres tværfaglige uddannelses- og bevidstgørelsespolitikker: Vi bør bruge uddannelse og kultur til at forebygge, at personer bliver krænkere, ved at udbyde uddannelse i ligestilling og ved at udvise respekt for folks forskelligheder.

I betragtning af den rolle, som uddannelse spiller for dannelsen af kønsroller og stereotyper, bør dens forebyggende rolle (navnlig gennem omfattende seksualundervisning) projiceres ud på alle uddannelsesstadier, og man bør i det institutionelle samarbejde udtrykkeligt inddrage uddannelsesmiljøet, civilsamfundets organisationer (navnlig feministiske sammenslutninger), arbejdsmarkedets parter og de berørte samfund.

Endelig er EØSU dybt bekymret over, at den ekstreme højrefløj har gjort det til et mål at bekæmpe forslagene om ligestilling mellem mænd og kvinder. Det er særligt bekymret over den systematiske fornægtelse af strukturel vold, som kvinder udsættes for, blot fordi de er kvinder. Denne fornægtelse er ikke blot til skade for det ligeværdige samliv mellem mænd og kvinder, men er også et angreb på de værdier og principper, der er nedfældet i artikel 2 i TEU.

GÆT, HVEM DER ER VORES GÆST.....

Månedens gæst

I vores spalte "Månedens gæst" kan du læse om mennesker, hvis arbejde inspirerer andre, og som fortjener respekt for deres beslutsomhed og engagement i det, de laver.

I denne udgave af EØSU info deler vores gæst, **Olga Chaiko**, som er journalist fra Kyiv, sin historie om at arbejde som journalist under krigen

og de udfordringer, hun og andre ukrainske journalister står over for. Hun fortæller om, hvordan de har tilpasset deres arbejdsmetoder til denne farlige tid, de går igennem, hvordan de arbejder for deres land, og hvordan de håndterer falske nyheder og propaganda.

Olga Chaiko: Det bliver en lang sej kamp

En dag vågner du op og opdager, at dit land er i krig.

Verden styrter sammen. Du forsøger at tale fornuft til dine slægtninge i Rusland, men propaganda og frygt lader til at have skadet deres evne til logisk tænkning. Det går op for dig, at livet er ved at ændre sig drastisk for alle ukrainere, også for os journalister, fordi vi nu – i hvert fald til en vis grad – ser os selv som soldater.

Det hele begyndte for otte år siden, da Rusland første gang invaderede Ukraine. Perioden 2014-2018 var vanskelig for landet som helhed og for pressen, eftersom den russiske regering på flere forskellige måder retfærdiggjorde sine handlinger ved brug af propaganda: De kaldte ukrainerne for nazister og overbeviste russerne om, at befolkningen i Donbas og Krim havde brug for deres beskyttelse.

Efterfølgende stabiliserede situationen sig dog en smule. Efter værdighedsrevolutionen (2013-2014) fik journalister ytringsfrihed. Det blev meget lettere at tilrettelægge interviews, politikerne holdt op med at undvige pressen, og det var utænkeligt for medierne, at man f.eks. kunne bringe landet i fare ved at filme et ”establishing shot” (panoramaoptagelse) af et givent sted – såsom en jernbane eller en metrostation eller endda en bro.

Ikke desto mindre havde det ukrainske samfund i hvert fald siden december 2021 forventet en omfattende invasion fra Ruslands side. Der var flere tegn på, at den ville komme: Den russiske retorik blev hårdere, den russiske propaganda tog til i styrke, udenlandske ambassader lige fra Kyiv til Lviv blev evakueret, og udenlandske statsborgere blev stærkt opfordret til at forlade Ukraine, uanset på hvilken måde. Den ukrainske præsident og regering svarede undvigende på spørgsmål om en mulig krig, så det eneste, vi kunne gøre, var at gætte på, hvornår det storstilede angreb ville komme.

Efter Putins tale til Rusland den 22. februar, Joe Bidens utallige advarsler til amerikanere og ukrainere samt ankomsten af militær bistand var det tydeligt, at angrebet kunne komme, hvad dag det skulle være. Men da det så indtraf den 24. februar, blev vi skuffede. Da vi hørte lyden af eksplosioner over hele landet, og folk begyndte at flygte fra Kyiv og andre byer og landsbyer, indså vi, at krig er en tragedie, man aldrig kan være helt forberedt på. Den første dag forsøgte medierne at filme alt i den tro, at krigen snart ville få en ende, men der var samtidig bekymring for, at det kunne blive et langstrakt forløb.

Den ukrainske presse har erfaring med at dække antiterroraktioner. En stærk pulje af korrespondenter har fået deres første arbejdserfaring ved fronten i Donbas. I slutningen af 2016 oprettede forsvarsministeriet kurser for journalister, der ønskede at blive akkrediteret til at arbejde i krigszonen, med information om vores militære styrker og undervisning i principperne for taktisk medicin. Journalisterne skulle følge strenge regler, f.eks. skulle de iføre sig værnemidler såsom skudsikre veste og hjelme, og være i stand til at vide, hvad de skulle gøre, hvis de blev fanget i bombardementer. De skulle koordinere deres arbejde med forsvarsministeriets pressemedarbejdere og dagligt informere disse om, hvor på frontlinjen de bevægede

sig. De måtte ikke afsløre, hvor vores militær befandt sig. Nogle soldater bad om at få deres ansigter eller tatoveringer sløret på videooptagelser for ikke at blive identificeret af fjenden. Antallet af faldne måtte kun tages fra pålidelige officielle kilder. Vi blev mere varsomme, når vi interviewede lokalbefolkningen, eftersom mange personer i byerne og landsbyerne ved fronten havde slægtninge i de besatte områder og var bange for repressalier fra kvasirepublikkerne Folkerepublikken Donetsk (LNR) og Folkerepublikken Luhansk (DNR).

Siden den 24. februar 2022 har alle ukrainske journalister fulgt disse regler. Vi er nødt til at passe særligt godt på dem, der deler deres erfaringer. Folk i befriede områder begynder ofte at græde eller fortæller os ting, som de inden krigen aldrig ville have delt med nogen, så vi er nødt til at vide, hvordan vi kan tale skånsomt med folk, så de ikke føler et øget pres.

Inden vi viser noget, er vi nødt til at tænke os om, ikke blot to, men tre, fire eller endda ti gange, uden at vi bliver paranoide eller forfalder til selvcensur. Vi skal minde os selv om, at det har taget flere ukrainske revolutioner at sikre ytringsfriheden, og at vi aldrig må miste den.

Ytringsfrihed bør dog altid gå hånd i hånd med stor ansvarsfølelse. Lad mig give et eksempel. I de første dage, hvor Ukraine var under konstant russisk bombardement, var der en stærk trang til at vise folks tragedie og smerte uden filter — og næsten sende det i realtid som led i de traditionelle direkte udsendelser, vores seere ventede på. Hvor blev vi ubehageligt overraskede over at høre, at fjenden kunne anvende vores optagelser til justering af deres bombardementer! Nu undlader vi at rapportere fra et sted, før der er gået flere timer. Begrænsningerne omfatter også et forbud mod at filme bevægelser af militært udstyr og soldater på blokposter.

De emner, vi dækker, har ændret sig radikalt. Krigen og dens følger indgår i hver eneste fortælling. Vi beretter om evakuering, ødelæggelse og de præfabrikerede byer, der erstatter de almindelige huse og huse af bedre kvalitet, som Rusland har efterladt i ruiner. Vi taler med de kæmpende – helte, der har støttet vores hær og deres naboer på trods af besættelsen. Vi hjælper frivillige med at indsamle penge til vores væbnede styrker og til taktisk medicin. Vi er eksperter i minerydningsprocesser, men for det meste kan vi ikke huske, hvilken ugedag eller måned det er. Det bliver en lang sej kamp.

Vores arbejde er blevet en kilde til konstant stress, en test af vores fysiske og mentale styrke. Vores TV-kanaler (ICTV og STB) har i midlertidige indkvarteringsfaciliteter etableret et studie, der kan sende uafbrudt i seks timer — vores tildelte tid i den TV-nyhedsmaraton (”United News TV Marathon”), der er iværksat af kultur- og informationsministeriet, og hvor seks TV-kanaler (både statslige og privatejede) går sammen om at sikre, at der under krigen sendes hele døgnet rundt.

Ukraine har i mindst otte år forsøgt at bekæmpe falske nyheder. Vi journalister kan let spotte russiske aftryk, fordi vi efter så mange år er blevet eksperter i at forstå russisk propaganda. Vi tjekker de fleste nyhedsrapporter på baggrund af pålidelige kilder – ansvarlige embedsmænd, der hovedsagelig kommer fra det ukrainske civilsamfund. Vi taler også med eksperter inden for flere forskellige områder af ukrainsk samfundsliv. Vi dobbelttjekker nyhedsrapporter ved at sammenholde dem med officielle websteder, sociale medier og naturligvis de personer, vi fortæller om.

I vores land bliver der ikke sendt russiske eller prorussiske kanaler. Deres websteder (bortset fra officielle websteder) kan kun tilgås med en VPN-forbindelse. Vi kan stadig overvåge de russiske telegramkanaler – disse er let tilgængelige og påvirker naturligvis den ukrainske befolkning i et vist omfang, men vores regering og det nationale sikkerheds- og forsvarsråd har gjort meget for at sprede sandfærdig information blandt seere og læsere.

”United Marathon” sendes på mindst ti kanaler og kan ses på en smartphone via applikationen DIYA. Staten udsteder advarsler på flere kanaler og sociale medier, om end der er mange problemer i de besatte områder, som er afskåret fra vores internet og mobilforbindelser.

Der er også et andet problem, som alle postsovjetiske stater har til fælles: Folk er mistroiske over for TV-nyheder. De husker, hvordan pressen i sovjettiden blev censureret, og de nævner ofte, at den er manipuleret. På sin vis er det en god ting, for det får dem til at opsøge og sammenligne oplysninger fra forskellige kilder for at danne sig deres egen mening. Vi mener, at vores naboer, det russiske og belarusiske folk, har næret for stor tillid til de officielle oplysninger og har mistet evnen til kritisk tænkning. Netop derfor er demokrati og tankefrihed en af styrkerne hos de ukrainske seere, læsere og journalister.

Olga Chaiko, ukrainsk journalist på nyhedsprogrammet ”Fakty”, ICTV, SLM News

EØSU

EØSU lancerer civilsamfundsprisen 2022 med fokus på to temaer: de unge og Ukraine

I år handler EØSU's civilsamfundspris om at skabe en bedre fremtid for de unge og hjælpe de ukrainske krigsofre.

EØSU tager nu imod ansøgninger til civilsamfundsprisen 2022, som belønner innovative og kreative projekter og initiativer inden for to kategorier: at give de unge større indflydelse og hjælpe ukrainere, der er berørt af de forfærdelige begivenheder i deres krigsramte land.

Højst seks projekter med tre vindere i hver kategori vil få del i den samlede præmiesum på **60.000 EUR**.

Temaet i kategori 1 handler om at **give de unge større indflydelse**. EØSU vil vælge vinderne blandt de projekter, der har til formål at skabe en bedre fremtid for og med unge i Europa. Projekterne bør rettes mod unge europæeres særlige behov og bidrage til at give dem større indflydelse og få dem til at deltage i det økonomiske og sociale liv.

Temaet i kategori 2 er **Det europæiske civilsamfund hjælper Ukraine**. EØSU ønsker med prisen at hylde alle dem, der er aktive på stedet, og som tilbyder humanitær bistand til ukrainere på daglig basis, og som støtter flygtninge efter ankomsten og i forbindelse med deres integration i det europæiske samfund.

Alle civilsamfundsorganisationer, enkeltpersoner og private virksomheder, der gennemfører almennyttige initiativer, kan deltage. Alle initiativer og projekter skal have fundet sted i EU med undtagelse af kategori 2-projekter, som også kan gennemføres i Ukraine.

Fristen for ansøgninger: den 31. juli 2022 kl. 10.00 (Bruxellestid).

Prisoverrækkelsesceremonien: 14.-15. december 2022, Bruxelles

Den **fulde beskrivelse af betingelserne** og **onlineansøgningsformularen** kan findes på vores hjemmeside.

Formålet med EØSU's flagskibsinitiativ Civilsamfundsprisen er at skabe opmærksomhed om, hvordan civilsamfundet på fremragende vis bidrager til at skabe en europæisk identitet og et EU-medborgerskab og til at fremme de fælles værdier, der styrker den europæiske integration. (ll)

EØSU giver sin ubetingede støtte til ukrainsk EU-medlemskab

EØSU har blot en uge forud for Rådets topmøde vedtaget en resolution, der kraftigt bakker op om, at Ukraine får status som kandidatland uden betingelser, og at det europæiske civilsamfund forpligter sig til at arbejde sammen med ukrainerne om en bedre genopbygning af deres land.

På sin plenarforsamling i juni vedtog EØSU endnu en resolution om Ukraine. Resolutionen med titlen Ukraine – fra nødhjælp til genopbygning – forslag fra det europæiske civilsamfund fremhæver, at landet bør tiltræde EU, når det opfylder betingelserne for medlemskab. Af resolutionen fremgår det klart, at Ukraines kandidatur ikke bør være til skade for den igangværende tiltrædelsesproces for landene på Vestbalkan.

Med hensyn til genopbygningen af landet fremhæver resolutionen det umiddelbare behov for europæisk og international økonomisk bistand for at forhindre et totalt sammenbrud af Ukraines økonomi.

EØSU's formand **Christa Schweng** sagde: "Vores resolution sender et klart signal til Kommissionen og Rådet om at give Ukraine kandidatstatus. Ukraine fortjener det, og det ukrainske folk skal have et klart europæisk perspektiv."

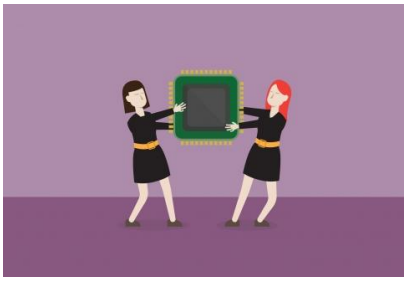
Formanden for Arbejdstagergruppen, **Oliver Röpke,** sagde: "Vi vil arbejde sammen med Ukraine for Ukraine, så vi gradvist kan tage skridt til at opfylde de standarder, som der i henhold til EU-traktaterne kræves for at tiltræde EU".

Stefano Mallia, formand for Arbejdsgivergruppen, sagde: "Vi opfordrer EU-institutionerne til at yde specifik nødfinansiering til SMV'er, som først og fremmest bør have til formål at bevare SMV'erne og derefter at hjælpe dem med at vokse".

Séamus Boland, formand for Gruppen af civilsamfundsorganisationer, sagde: "Civilsamfundsaktørerne skal stå i centrum for planlægningen og gennemførelsen af samt kontrollen med den humanitære bistand fra EU og på nationalt plan – både under krigen og under genopbygningen af landet".

Marta Barandiy, formand for "Promote Ukraine", sagde: "Vi har brug for jeres hjælp til at genopbygge landet", og **Mariya Korolchuk**, som talte på vegne af NGO'erne CORE og Funky Citizens, sagde i en meget følelsesladet tale, at det ukrainske folk var fuldt opsat på at vinde og genopbygge Ukraine.

Vsevolod Chentsov, chef for Ukraines mission ved EU, tog ordet og takkede EU's medlemsstater for deres solidaritet og understregede, at statussen som kandidatland til medlemskab af EU var et "eksistentielt øjeblik for det ukrainske folk". (at)

Lovpakken om europæiske mikrochips: princippet "lab to fab" er ikke nok til at opnå modstandsdygtighed

I en ny udtalelsespakke argumenterer EØSU for, at hele værdikæden for halvledere skal styrkes, herunder de sidste produktionsfaser, hvor covid-19 også har afsløret kritiske mangler.

EØSU vedtog på sin plenarforsamling i juni måned en pakke af udtalelser om initiativet "en lovpakke om europæiske mikrochips". EØSU betegnede Kommissionens forslag som overordnet set et meget godt initiativ til at afhjælpe de mangler, der opstod under covid-19, men understregede ikke desto mindre, at Kommissionen bør gå videre på specifikke områder.

EØSU er først og fremmest overbevist om, at hvis den europæiske industri skal blive strategisk modstandsdygtig, så bør hele halvledersektoren tages i betragtning: "Kommissionens princip "lab to fab" er ikke vidtgående nok, da værdikæden ikke afsluttes med fremstilling", understreger **Heiko Willems**, ordfører for EØSU's udtalelse om en lovpakke om europæiske mikrochips.

EØSU fremhæver, at de senere produktionstrin – emballage, testning og samling – ikke dækkes fuldt ud. "Den europæiske produktion sendes undertiden til Sydøstasien for at blive emballeret og derefter sendt tilbage til Europa: Det er ikke den rette tilgang til strategisk autonomi, når vi udmærket ved, hvilke risici vi er stødt på i de seneste år", siger **Dirk Bergrath**, som er ordfører for EØSU's udtalelse om Mikrochipforordningen (lovpakken om europæiske mikrochips)

Samtidig er det vigtigt for Europa, at forblive åbent, da halvledersektoren er en af verdens mest globaliserede værdikæder. Det ville ikke give nogen som helst økonomisk mening at etablere en lukket værdikæde. EØSU er af den opfattelse, at man vil være på rette vej, hvis man finder balancen mellem at fremme Europas kapacitet og styrke partnerskaber med ligesindede lande.

For at afhjælpe manglen på halvledere er EU nødt til at forholde sig til en række problemstillinger: adgangen til råmaterialer, FoU-faciliteter, intellektuel ejendomsret og teknologisk knowhow samt tilgængeligheden af højtuddannet arbejdskraft. Det forudsætter en hel del investeringer og støtte fra den offentlige sektor. Kommissionen har planer om at rejse 43 mia. EUR i de kommende år. En stor del af dette budget er imidlertid allerede øremærket til andre programmer såsom Horisont Europa og et Program for et digitalt Europa og vil kun blive omfordelt.

"Hvor er der nye midler til industrien?" spørger **Stoyan Tchoukanov**, ordfører for EØSU's udtalelse om fællesforetagendet for mikrochips. "Sammenlign dette med USA, der investerer 52 mia. USD mellem 2021

og 2026, og Kina, der søger at mobilisere 150 mia. USD inden 2025. Selv et mindre land som Korea har planer om at investere 450 mia. USD inden 2030."

EU vil være nødt til at finde yderligere offentlige midler, og EØSU opfordrer Kommissionen til at præcisere sine investeringsplaner. Det vil også være nødvendigt at øge de private investeringer for at tilvejebringe 43 mia. EUR.

Kommissionen åbner op for statsstøtte på op til 100 % af finansieringsbehovet for pioneranlæg, dvs. faciliteter, der endnu ikke findes i Europa, for at støtte teknologisegmenter, der er særligt sårbare på grund af geopolitiske problemer eller strategisk relevans.

"Vi er alle enige om, at hvis vi har stor afhængighed i Europa og mangler kapacitet, hvor vi har brug for styrke, er man nødt til også at finansiere projekterne med offentlige midler," siger de tre ordførere, "men med 100 % statsstøtte begynder alarmklokkerne at ringe, fordi man så risikerer et projekt, der ikke er virkelig bæredygtigt." Sådanne faciliteters økonomiske levedygtighed skal sikres, i det mindste på mellemlangt sigt, uden støttekapløb, uden at skabe overkapacitet og uden forvridning af markedet.

Instrumentaliseringen af migranter og den ukrainske flygtningekrise kræver en frisk start på migrationspolitikken

Den offentligt støttede instrumentalisering af migranter, der har til formål at destabilisere EU, og den hidtil usete indstrømning af flygtninge som følge af krigen i Ukraine kræver en revision af den europæiske migrationspolitik. EØSU insisterer på, at der er behov for solidaritet og byrdefordeling blandt medlemsstaterne med henblik på en fælles reaktion på flygtningekrisen. Samtidig fremhæver udvalget behovet for at garantere migranternes sikkerhed og menneskerettigheder.

I EØSU's udtalelse **Instrumentalisering af migranter**, der blev vedtaget på plenarmødet i juni, understregede medlemmerne, at EU's reaktion på denne taktik bør baseres på en fælles, delt og sammenhængende migrationspolitik.

Den kommende og længe ventede specifikke forordning på dette område bør udgøre en solidaritetsbaseret form for ansvarsdeling mellem medlemsstaterne.

Især nu, med krigen i Ukraine og de massive flygtningestrømme, er det blevet tydeligt, at migration påvirker alle medlemsstater. Den nye pagt om migration og asyl bør omarbejdes for at foretage den systemiske ændring, der er nødvendig for at udvikle en rationel, rettighedsbaseret asyl- og migrationspolitik.

Ordføreren for EØSU's udtalelse **Stefano Palmieri** understregede, at det er nødvendigt fortsat at arbejde hen imod en styrkelse af Europas omdømme som et sted, der kan yde humanitær bistand og garantere respekt for menneskerettighederne.

Hvad angår "hybride trusler", som tredjelande har indført for at teste EU's enhed, understregede medordføreren for EØSU's udtalelse **Pietro Vittorio Barbieri**, at mennesker ikke var truslen, men snarere ofrene i forbindelse med sådanne taktikker.

EØSU understregede, at de pågældende migranter er yderst sårbare og har behov for beskyttelse, og fastholder, at humanitær bistand skal overholde de standarder, der er fastsat i EU-lovgivningen, samt gældende praksis med henblik på støtte til sårbare personer. EØSU anbefaler en fair, fuldstændig og omgående anerkendelse af instrumentaliserede migranters rettigheder, hvor man undgår gråzoner som følge af administrativ usikkerhed. (at)

Konferencen om Europas fremtid: Det er vigtigt med en opfølgning nu

Civilsamfundsorganisationernes samlede indsats gennem det seneste år har betalt sig, og det er lykkedes konferencen om Europas fremtid at opnå meningsfulde resultater om spørgsmål, der vedrører europæerne. Med dette budskab bød EØSU's formand, Christa Schweng, Kommissionens næstformand med ansvar for demokrati og demografi, Dubravka Šuica, velkommen til EØSU's plenarforsamling den 15. juni 2022.

Der er vedtaget 49 forslag baseret på anbefalinger fra borgerne og efter bidrag fra alle interessenter. De omfatter mange fremadrettede målsætninger såsom udtrykkeligt at styrke EØSU som facilitator og garant for aktiviteter i forbindelse med deltagelsesdemokratiet, sagde **Christa Schweng**.

Hun tilføjede, at udfordringen nu var todelt: dels handlede det om at finde den bedst mulige måde at understøtte den strukturerede dialog med civilsamfundsorganisationerne på og dels at følge op på konferencen ved at sikre, at feedbacken er omhyggelig, enkel og gennemsigtig og udformes som en onlinetavle og offentlig screening.

Dubravka Šuica understregede, at udvalget er en vigtig del af det demokratiske økosystem, og at det styrker tilliden og reducerer kløften mellem borgerne og institutionerne. Det er nu absolut nødvendigt at give europæerne feedback fra denne enestående demokratiske proces. Hun udtalte endvidere, at Kommissionen altid vil være på samme side som dem, der ønsker at reformere EU for at få den til at fungere bedre, og at traktatændringen ikke bør være et mål i sig selv. Der er meget, der kan gøres og vil blive gjort under de eksisterende traktater.

Da hun annoncerede den opfølgende konference, som vil finde sted i efteråret 2022, sagde hun, at arrangementet vil give hele processen en form for legitimitet, eftersom demokratiet er en værdifuld størrelse, som aldrig må tages for givet, hvilket de tragiske begivenheder i Ukraine er en påmindelse om. Hun understregede, at udvalget skal fokusere på fortsat at udvikle demokratiet, og at det nu gør vores demokrati klar til fremtiden. (mp)

Professor Andrea Renda, CEPS

EØSU ser på Europas "tredje vej" til digitalisering

Med erklæringen om digitale rettigheder og principper og dataretsakten tager EU yderligere to skridt i retning af at skabe et digitalt rum, der sætter borgerne i centrum – det blev fremhævet i en debat på EØSU's plenarforsamling i juni.

På EØSU's plenarforsamling den 15. juni var der en debat om **digitale rettigheder og principper** med **Andrea Renda**, der er seniorforsker og leder af afdelingen for global styring, regulering, innovation og den digitale økonomi ved CEPS. Debatten fandt sted i forbindelse med vedtagelsen af EØSU's udtalelse om forslaget til den europæisk erklæring om digitale rettigheder og principper og udtalelsen om dataretsakten.

Professor **Andrea Renda** gav udtryk for sin opbakning til både erklæringen og retsakten og beskrev dem som to brikker i EU's lovgivningsmæssige puslespil, der er ved at blive samlet, og som skal fungere som et alternativ til både USA, der domineres af privat styring underlagt kæmpestore selskaber, og det statskontrollerede Kina, hvor store techgiganters indsamling af data er blevet et værktøj i regeringens massive overvågning.

"Vi har de her idéer om sikkerhed, som ikke blot kræver mere ansvar fra enkeltpersoner og private virksomheder, men også skarpere og mere magtfulde regeringer, der har redskaberne til at undersøge, hvad der er sikkert, og hvad der er ved at udvikle sig til noget, der ikke er sikkert", sagde han. "Og vi snakker om bæredygtighed – ikke kun i miljømæssig forstand, men også i stigende grad om økonomisk og social bæredygtighed, da den model, der er blevet brugt indtil nu, hverken er økonomisk eller socialt bæredygtig."

"At EU forpligter sig til at overholde de digitale rettigheder og principper er yderst relevant for at kunne håndtere den stadig mere udbredte digitale kløft, især når det gælder om den ældre befolknings og landbefolkningens adgang til offentlige og private onlinetjenester," sagde **Philip von Brockdorff**, der er EØSU's ordfører for udtalelsen om forslaget til erklæringen.

Han understregede, at erklæringen bør støtte bæredygtig udvikling ikke kun i forhold til miljøet, men også for så vidt angår social bæredygtighed, minimering af de digitale teknologiers skadelige virkninger og maksimering af de positive virkninger på økonomien og samfundet.

Ordfører **Marinel Dănuț Muresan** understregede i sit oplæg om EØSU's udtalelse om dataretsakten, at vi er nødt til at se på civilsamfundets helt legitime bekymringer: "EU-borgernes sikkerhed er meget vigtig. De enkelte aktører skal have adgang til data. Vi er nødt til at udvikle datacentre, der følger reglerne om cybersikkerhed, sikre, at alle, der håndterer data, løbende gennemgår faglig uddannelse, og at alle aktører og især SMV'erne har fair adgang til data." (dm)

Left to right: Stefano Palmieri, Javier Doz Orrit, Brikena Xhomaqi, Luca Jahier, Gonçalo Lobo Xavier, Dragoș Pîslaru

Det europæiske semester: EØSU anmoder om en revision af det europæiske semester for at sikre effektiv deltagelse af det organiserede civilsamfund

På sin årlige konference i juni gentog ad hoc-gruppen om det europæiske semester sin opfordring til inddragelse af civilsamfundet og foreslog en permanent og fælles mekanisme til finansiering af investeringer for at øge kriseberedskabet og indsatskapaciteten.

Konferencen fulgte efter den nylige resolution fra udvalget om at drøfte reformen af det europæiske semester, som vil føre tilsyn med gennemførelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner. Næstformanden for ad hoc-gruppen om det europæiske semester, **Gonçalo Lobo Xavier**, forklarede, at de nye udfordringer, som EU står over for, gør, at der er behov for at ajourføre og styrke det europæiske semester og at åbne op for det europæiske organiserede civilsamfund.

I forbindelse med åbningen af konferencen gentog EØSU's formand, **Christa Schweng**, at civilsamfundet spiller en vigtig rolle for morgendagens Europa, mens kommissær for samhørighed og reformer, **Elisa Ferreira**, udtalte, at man med henblik på fremtidige kriser er nødt til ikke kun at satse på ét hovedværktøj, men på mange værktøjer og en velforsynet værktøjskasse. Der er brug for diversificering.

EU får brug for massive investeringer i de kommende år. Paneldeltagerne drøftede, om disse genopretningsplaner bør gøres strukturelle og permanente for at sikre fælles investeringer på centrale områder. Formand for ad hoc-gruppen om det europæiske semester, **Javier Doz Orrit**, udtalte, at Europa har behov for energimæssig uafhængighed, mens formand for Sektionen for Den Økonomiske og Monetære Union (ECO), **Stefano Palmieri**, insisterede på nødvendigheden af at sikre en strukturel omstilling af systemet.

Næstformand for ad hoc-gruppen om det europæiske semester, **Luca Jahier**, afsluttede konferencen med at anerkende, hvor vigtigt det er med genopretnings- og resiliensfaciliteten og de nationale genopretnings- og resiliensplaner. Han udtalte, at man med disse værktøjer har opnået mere de seneste to år end i de seneste 20 år. Han tilføjed, at det, der skal gøres nu, er at sikre det organiserede civilsamfunds deltagelse, investere mere og fremskynde omstillingen. (tk)

Pietro Francesco De Lotto and Christa Schweng

De vigtigste europæiske industrier tilskynder EØSU til at maksimere sin rolle i den politiske beslutningsproces

Ved et arrangement, hvor det blev fejret, at EØSU har rådgivet om industrielle ændringer i 20 år, argumenterede centrale europæiske industrisektorer for en mere datadrevet og fremtidsorienteret reaktion på de forstyrrelser, som covid-19, den russiske aggression, klimakrisen og den industrielle og sociale omstilling har medført.

EØSU's Rådgivende Kommission for Industrielle Ændringer (CCMI) fejrede sit 20-årsjubilæum den 8. juni. Repræsentanter fra mine-, energi-, forsvars- og luftfartsindustrierne understregede, at EU's politik i en radikalt ændret verden nøjagtigt skal afspejle både de krav, der stilles til industrien, og den sociale kontekst.

EØSU's formand **Christa Schweng**, der åbnede arrangementet, fremhævede forpligtelsen til at arbejde sammen med det organiserede civilsamfund, EU-institutionerne og alle relevante interessenter om at finde fælles løsninger på de udfordringer, som EU's industrier står over for.

Kommissær for det indre marked **Thierry Breton** hyldede, hvordan EØSU fortsat spiller en central rolle i industripolitiske spørgsmål. Han fortalte deltagerne ved arrangementet, at udfordringerne i forbindelse med klimaændringerne, pandemien og krigen lige uden for EU betyder, at EU hurtigst muligt skal kunne tage ansvar for sin industrielle fremtid.

CCMI's formand **Pietro Francesco De Lotto** understregede udvalgets rolle med hensyn til at stille nye spørgsmål, forudse nye analysefelter og komme med ny ekspertise i forbindelse med drøftelserne for at sikre, at der tages hensyn til alle interessenters synspunkter. Han sagde, at Den Rådgivende Kommission for Industrielle Ændringer er en model for gentænkning af den sociale dialogs fremtid i de europæiske institutioner.

CCMI's næstformand **Monika Sitárov** udtalte, at Den Rådgivende Kommissions rapporter udgør et evidensgrundlag for udtalelser og anbefalinger, og at Den Rådgivende Kommission bruger sine erfaringer fra den sociale dialog til at håndtere de industrielle ændringer og deres sociale virkninger og til at bidrage til løsninger, der er socialt acceptable. (ks)

Christa Schweng and Ann Hardt

EØSU forsøger at øge det europæiske borgerinitiativs gennemslagskraft, nu hvor det fylder 10 år

På det europæiske borgerinitiativs dag 2022, som EØSU var vært for den 2. juni, understregede talere og aktivister, at et mere effektivt borgerinitiativ også ville være mere populært.

EØSU fejrede et årti med borgerinitiativer ved et arrangement, hvor der blev gjort status over resultater og udfordringer, og hvor der også blev set fremad. Talerne og aktivisterne tegnede et broget billede præget af

enkelte markante sejre, men også mangler og svagheder, hvoraf **gennemslagskraft, tilgængelighed og synlighed** var de mest fremtrædende.

"Vi fejrer 10-års-dagen for dette unikke tværnationale deltagelsesbaserede værktøj", sagde EØSU's formand **Christa Schweng**, da hun åbnede arrangementet. "Ti år er lang tid. Vi er helt sikkert blevet mere erfarne. Men det er også meget kort tid. Vi skal stadig lære, forbedre og sikre, at det europæiske borgerinitiativ får den plads, det fortjener i EU's institutionelle beslutningsproces."

EØSU's formand annoncerede, at udvalget har besluttet at tage stilling til relevante vellykkede initiativer, inden Kommissionen rent faktisk reagerer på dem, og at man vil starte med initiativet **Red bierne**. EØSU vil også være særlig opmærksom på unge og holde øje med, i hvilket omfang medlemsstaterne udnytter muligheden for at sænke minimumsalderen for at skrive under på et europæisk borgerinitiativ til 16 år — en mulighed, som indtil videre er blevet virkelighed i en enkelt medlemsstat i tillæg til tre andre medlemsstater, hvor den almindelige valgretsalder er 16 eller 17 år.

Næstformand for Kommissionen **Dubravka Šuica** sagde: "Det europæiske borgerinitiativ er et eksempel på institutionernes evne til at tilpasse, ændre og forbedre vores dialog med borgerne. Vi skal have fokus på fortsat at udvikle et økosystem af demokratisk innovation og øge borgernes engagement og deltagelse i demokratiet."

MEP **Helmut Scholz** foreslog, at hvis Europa-Parlamentet via traktatændringer skulle erhverve sig lovgivningsmæssig initiativret i kølvandet på konferencen om Europas fremtid, kunne Europa-Parlamentet påtage sig at sikre, at vellykkede europæiske borgerinitiativer bliver fulgt helt til dørs.

En enkelt workshop fokuserede på de seneste europæiske borgerinitiativers succes. Initiativtagerne var enige om, at af mangel på betydelige midler til kampagner, der anslås at koste omkring 300.000 EUR, var opbakningen fra NGO'er nøglen til at skaffe den krævede én million underskrifter. Folk har tillid til dem, understregede de, og fordi de har tillid til dem, er de mere villige til at skrive under og levere de personoplysninger, som medlemsstaterne kræver.

På et andet møde kiggede man nærmere på det europæiske borgerinitiativs popularitet blandt unge, som der er mange af blandt initiativtagerne –de er bare ikke blandt de mest succesfulde. Talerne drøftede, hvordan institutionerne kan tilskynde flere unge til at benytte sig af værktøjer som det europæiske borgerinitiativ. Unge aktivister understregede, at der er brug for politisk uddannelse i en ung alder i hele EU for at forhindre, at sådanne værktøjer kun er tilgængelige for de få højtuddannede. Læs mere om arrangementet. (dm/rl)

NYT FRA GRUPPERNE

Stigende inflation uden indeksregulering – arbejdstagernes lønninger falder, og fattigdommen stiger

Af EØSU's Arbejdstagergruppe

Der bør træffes foranstaltninger for at sikre, at arbejdstagere og familier, som i forvejen har svært ved at få pengene til at række, ikke ender i fuldstændig fattigdom, da inflationen hver måned æder sig ind på værdien af deres lønninger.

Inflation er en kompliceret proces med flere årsager. Men dens virkninger er klare og direkte, idet arbejdstagere og familier i hele Europa nu oplever et reelt fald i deres lønninger, samtidig med at deres opsparinger mindskes. Som det oftest er tilfældet, er de mest sårbare også dem, der rammes hårdest, da de allerede har begrænset råderum (om noget overhovedet). Derudover er de prisstigninger, vi oplever, særligt udtalte for basisvarer, bl.a. fødevarer, elektricitet, opvarmning og brændstof, for de fleste arbejdstagere.

ECB-data viser, at der i 2008 fandt en form for automatisk indeksregulering sted mellem de stigende leveomkostninger og lønningerne (Belgien, Spanien, Frankrig, Cypern, Luxembourg, Malta og Slovenien) og en ikkeautomatisk indeksregulering, dog stadig med visse retningslinjer (Grækenland, Italien og Finland). Efter spareforanstaltningerne i kølvandet af krisen i 2008 har Belgien og Luxembourg som de eneste lande opretholdt og anvender i øjeblikket automatisk indeksregulering. Italien, Cypern og Malta anvender derimod en form for ikkeautomatisk indeksregulering (ECB). Disse foranstaltninger er normalt baseret på de generelle leveomkostninger, og selv om de hjælper, kan de næppe afbøde det slag, som prisstigningerne på ovennævnte basisvarer udgør. Hovedparten af EU anvender imidlertid ingen af disse ordninger. Derfor er det endnu vigtigere at yde yderligere bistand til de mest sårbare og i videst muligt omfang tage fat på årsagerne til de stigende priser. Visse af årsagerne til inflation kan ikke kontrolleres på kort sigt. Det gælder bl.a. den russiske invasion af Ukraine. Midt i den voksende usikkerhed skal de globale forsyningskæders strukturelle begrænsninger også håndteres. Der er behov for langsigtede løsninger. I mellemtiden skal der træffes foranstaltninger, så arbejdstagere og familier, der allerede har vanskeligt ved at få pengene til at række, ikke ender i fuldstændig fattigdom, idet værdien af deres lønninger falder hver måned. (prp)

Det tjekkiske EU-formandskabs motto "Europa som opgave" giver fuldt ud mening

Stefano Mallia, formand for EØSU's Arbejdsgivergruppe

Tjekkerne har fremlagt et pragmatisk og dynamisk program, der fuldstændigt afspejler de udfordringer, vi står over for

Tjekkiets overtagelse af EU-formandskabet sker i en vanskelig tid – sandsynligvis på det mest kritiske tidspunkt for Unionen – hvor vi på ny oplever krig i Europa, samtidig med at vi kæmper med følgerne af pandemien, en langsom genopretning og inflation.

Det tjekkiske EU-formandskabs motto er slående: **Europa som opgave**. For det er vores alle sammens opgave at få Europa til at gentænke, genopbygge, genoplade og finde modet til at tage mange af de tilgange, vi anvender i dag, op til fornyet overvejelse.

Vi står over for en betydelig udfordring, nemlig at fokusere på at skabe betingelserne for fred, sikkerhed og velstand i EU samt sikre den europæiske økonomis strategiske modstandsdygtighed og konkurrencedygtighed. Kun ved hjælp af en stærk og konkurrencedygtig økonomi kan vi modstå det udefra kommende pres og samtidig tage os af vores egne borgere.
Det internationale marked skal uddybes, særligt når det gælder tjenesteydelser og den digitale økonomi. Vi skal forbedre erhvervsklimaet, herunder støtten til videnskab, forskning og innovation. Det er den eneste måde, hvorpå de europæiske virksomheders konkurrencedygtighed kan styrkes.

Vi går alle ind for den europæiske grønne pagt og "Fit for 55"-pagten, men vi skal være forsigtige, når vi udfaser fossile brændstoffer i EU's industri. Spørgsmålet om energisikkerhed er i øjeblikket mere presserende end energiomstillingen. Først og fremmest er vi nødt til at styrke EU's overordnede modstandsdygtighed på energiområdet. Vi er nødt til at finde en løsning på vores afhængighed af Rusland samt sikre energi fra forskellige leverandører.

Når det gælder immigration og flygtninge, er vi nødt til at finde permanente og varige løsninger, der sikrer lige ansvarsdeling mellem EU-medlemsstaterne.
Vi har tiltro til, at Tjekkiet leder Unionen uden vaklen. Tjekkerne har fremlagt et pragmatisk og dynamisk program, der fuldstændigt afspejler de udfordringer, vi står over for, og som har til formål at tage fat på dem hurtigst muligt og på den mest effektive måde.

Vi har at gøre med et formandskabsprogram, hvor økonomien og konkurrencedygtighed står i centrum, hvilket Arbejdsgivergruppen bakker op om.
Europa er en opgave, som giver fuldt ud mening. (sm)

Den europæiske konference i Irland om retfærdig omstilling

Af EØSU's Gruppe af civilsamfundsorganisationer

EØSU's Gruppe af civilsamfundsorganisationer arrangerede i samarbejde med Irish Rural Link en konference i Irland for at se på emnet "retfærdig omstilling" fra flere vinkler.

Gruppen af civilsamfundsorganisationer arrangerede i samarbejde med Irish Rural Link (IRL), et nationalt netværk, som repræsenterer landdistrikternes interesser i Irland, en fælles konference den 9. juni i Tullamore i Irland.

Under konferencen blev emnet "**retfærdig omstilling**" drøftet fra flere vinkler, og talerne debatterede nødvendigheden af retfærdig omstilling samt de muligheder, der opstår i forbindelse hermed, i følgende tre paneler:

- Styrkelse af samfund og kapacitetsopbygning gennem rekreative aktiviteter og kulturarv
- Jobskabelse og levering af vedvarende energi
- Investering i uddannelse og erhvervsuddannelse.

Konferencen blev åbnet af **Pippa Hackett**, viceminister for arealanvendelse og biodiversitet, med gæstetalere **Kieran Mulvey**, kommissær for retfærdig omstilling, Irland, **Declan Harvey**, formand for regionalrådet i Offaly, og **Séamus Boland**, formand for Gruppen af civilsamfundsorganisationer og administrerende direktør for IRL.

Séamus Boland talte om konferencen og sagde: "Jeg er glad for at kunne tage den gruppe, jeg er tilknyttet i EØSU, med til Tullamore, så gruppens medlemmer ved selvsyn kan se, hvordan den retfærdige omstilling gennemføres i et af de områder, som er blevet hårdest ramt af de nødvendige foranstaltninger for at imødegå klimaændringerne. Det er også vigtigt at fremhæve den afgørende rolle, som lokalsamfundene spiller i den retfærdige omstilling, og sikre, at de inddrages og engageres hele vejen igennem".

Minister **Pippa Hackett** sagde: "Vi står på tærsklen til omstilling – vi kan se landskabet forude, nogle af os har stukket følehornene frem, men mange af os er forståeligt nok tilbageholdende med at forpligte os fuldt ud, da det betyder, at vi må vinke farvel til det, vi kender, det vi forstår. Civilsamfundsorganisationerne spiller en virkelig vigtig rolle som formidlere, mæglere og animatorer, både for de mennesker, der er hårdest ramt, og for dem, der på nationalt plan og EU-plan lovgiver om overgangen. Jeg glæder mig over denne konference som er endnu et vigtigt skridt fremad for de hårdest ramte regioner i EU, herunder vores egen Midlands region of Ireland".

Konklusionerne og anbefalingerne, en videooptagelse og fotos fra konferencen samt præsentationerne af alle gæstetalere findes på EØSU's hjemmeside. (jk)

SOON IN THE EESC/CULTURAL EVENTS

Bekæmpelse af kønsbaseret vold: Første skridt er at lytte

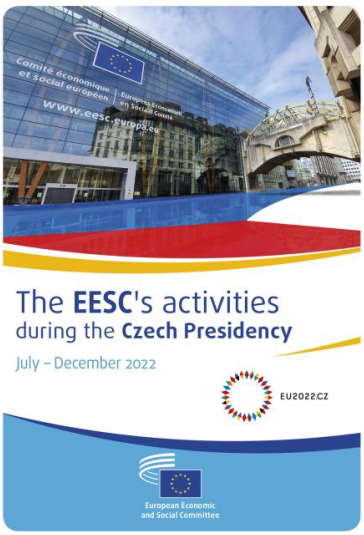
En videoudstilling i EØSU viser den skræmmende virkelighed for europæiske kvinder, der har overlevet vold.

Den virtuelle udstilling med titlen "Voices of Violence" består af ti korte videoer fra Dansk Kulturinstitut, hvor danske, estiske, lettiske og litauiske skuespillere præsenterer anonyme kvinders fortællinger og viser, hvordan disse oplevelser har efterladt mærker og ar på kvinder i forskellige lande. Tanken er at vise, at det første skridt på vejen mod handling og forandring er at lytte og forstå.

Udstillingen løber fra den 13. juli til den 31. august. Åbningen finder sted online under EØSU's plenarforsamling i juli i forbindelse med vedtagelsen af udvalgets udtalelse om *Bekæmpelse af vold mod kvinder*.

Advarsel: Indholdet af disse videoer kan virke stødende eller forstyrrende.

Du kan finde flere oplysninger på vores website.

EØSU's aktiviteter under det tjekkiske EU-formandskab: juli-december 2022

En nyligt offentliggjort brochure beskriver, hvordan EØSU agter at hjælpe med at nå målsætningerne for det tjekkiske formandskab.

Det tjekkiske formandsskab for Rådet for Den Europæiske Union skal ikke kun håndtere den humanitære krise som følge af krigen i Ukraine, men også de fortsatte økonomiske konsekvenser af konflikten. Europa er endnu ikke kommet helt på fode igen efter den krise, som covid-19-pandemien forårsagede, hvilket kun gør udfordringen større.

Formandsskabet har til hensigt at fokusere indsatsen på at **sikre energisikkerheden, udvikle EU's økonomis strategiske modstandsdygtighed** og **fremme cybersikkerheden i Europa.** Samtidig kommer det til at skulle beskæftige sig med spørgsmål om håndteringen af flygtningekrisen og Ukraines genopretning.

Retsstatsprincippet og de demokratiske institutioners modstandsdygtighed bliver også centrum for formandsskabets prioriteter.

Det tjekkiske formandskab kommer derudover til at spille en anden vigtig rolle ved at sikre en passende, gennemsigtig og væsentlig **opfølgning af konferencen om Europas fremtid**.

EØSU er fast besluttet på at arbejde tæt sammen med det tjekkiske formandskab om disse fælles målsætninger. I en nyligt offentliggjort brochure beskrives det i detaljer, hvordan de enkelte sektioner i EØSU planlægger at bidrage på deres respektive kompetenceområder. Brochuren fremhæver desuden de områder, hvor det tjekkiske formandskab specifikt har bedt om EØSU's ekspertise. Udvalget vil gøre alt for at sikre, at Europas civilsamfundsorganisationers synspunkter bliver hørt under hele formandskabet.

Brochuren findes på EØSU's websted på engelsk, fransk, tysk og tjekkisk. Trykte kopier kan bestilles via vipcese@eesc.europa.eu. (fgr)

Redaktør

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Bidragydere til denne udgave

Amalia Tsoumani (at)
Chrysanthi Kokkini (ck)
Daniela Marangoni (dm)
Daniela Vincenti (dv)
Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Fabiola Giraldo Restrepo (fgr)
Giorgia Battiato (gb)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katerina Serifi (ks)
Katharina Radler (kr)
Laura Lui (ll)
Marco Pezzani (mp)
Margarida Reis (mr)
Pablo Ribera Paya (prp)
Thomas Kersten (tk)

Koordinering

Agata Berdys (ab)
Giorgia Battiato (gb)

Technical support
Bernhard Knoblach (bk)
Joris Vanderlinden (jv)

Adresse

European Economic and Social Committee
Jacques Delors Building,
99 Rue Belliard,
B-1040 Brussels, Belgium
Tel. (+32 2) 546.94.76
Email: eescinfo@eesc.europa.eu

EØSU info udkommer ni gange om året i forbindelse med EØSU's plenarforsamlinger. EESC info er tilgængelig på 23 sprog.
EØSU info er ikke en officiel redegørelse for EØSU's arbejde. En sådan gives i EU-Tidende eller i andre af EØSU's udgivelser.
Gengivelse med kildehenvisning (EØSU info) er tilladt (med link til redaktøren).

08/2022